

Тарас Григорьевич Шевченко , Заповіт	Тарас Григорьевич Шевченко , Testamento	Тарас Григорьевич Шевченко , Завещание	Тарас Григорьевич Шевченко , Завещание
	<i>tradukita de Ludmila Novikova</i>	<i>tradukita de Пустогаров</i>	A. <i>tradukita de Твардовский,</i> <i>Александр Твардовский,</i>
Як умру, то поховайте Мене на могилі, Серед степу широкого, На Вкраїні милій, Щоб лани широкополі, І Дніпро, і кручи Було видно, було чuti, Як реве ревучий.	Kiam mortos mi, amikoj, Mian tombon faru En la stepo largē vasta De Ukrajno kara. Por ke vidu mi la valojn, Dnepron, krutajn bordojn, Por ke aŭdu mi muĝantajn Pro impeto ondojn.	Увезите в Украину, когда смерть застанет, и в степи похороните меня на кургане. Чтоб поля широко стлались, чтобы Днепр и кручи мог я видеть, мог я слышать его рев тягучий.	Как умру, похороните На Украине милой, Посреди широкой степи Выройте могилу, Чтоб лежать мне на кургане, Над рекой могучей, Чтобы слышать, как бушует Старый Днепр под кручей.
Як понесе з України У синє море Кров ворожку... отоді я І лани і гори – Все покину i полину До самого Бога Молитися ... а до того Я не знаю Бога.	Kiam sangon mala-mikan For de l' ter' Patria Portos ili al la maro, Eltombigos mi ja. Lasos ĉion kaj al Dio Portos mian pion, Preĝos verve... Sed gis tio Mi ne scias Dion!	Понесет он с Украины в синее море вражью кровь - тогда покину поля и горы и отправлюсь прямо к Богу и молиться стану. А до этого мне Бога видеть рано.	И когда с полей Украины Кровь врагов постылых Понесет он... вот тогда я Встану из могилы — Подымусь я и достигну Божьего порога, Помолюся... А покуда Я не знаю Бога.
...

Поховайте та
вставайте,
Кайдани порвите
И вражкою злюю
кров'ю
Волю окропите.
И мене в сім'ї
великій,
В сім'ї вольній,
новій,
Не забудьте
пом'янути
Незлім тихим
словом.

Tombon faru kaj ek-
staru,
Siru ĉenan feron
Kaj aspergu per tira-
na
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, forta,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

Хороните и вставайте,
цепи разорвите,
злою вражьей кровью
волю освятите.
И тогда в семье
раздольной,
семье вольной, новой
помяните и меня вы
незлым тихим словом.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою
кровью
Волю окропите.
И меня в семье
великой,
В семье вольной,
новой,
Не забудьте —
помяните
Добрый тихим словом.

*Verkinto de tiu
ĉi ukraina poe-
mo estas ТАРАС
ГРИГОРЬЕВИЧ
ШЕВЧЕНКО (*1814-
02-25 – †1861-02-26).*

*Arg-955-1924 (2014-
01-03 14:01:34)*

*Tiu ĉi poemo tro-
viĝas en <http://www.stihi.ru/>
2008/09/30/1408.*

*Traduko de la ukraina
poemo “Заповіт” de
ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ
ШЕВЧЕНКО (*1814-02-
25 – †1861-02-26) en la
Esperanton de Lud-
mila Novikova.*

*Arg-955-1934 (2014-
01-04 16:34:27)*

*Traduko de la ukraina
poemo “Заповіт” de
ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ
ШЕВЧЕНКО (*1814-02-
25 – †1861-02-26) en la
Rusan de A. Пустогаров.*

*Arg-955-1925 (2014-01-03
14:08:34)*

*Tiu ĉi poem-
rusigo troviĝas en
<http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.*

*Traduko de la ukraina
poemo “Заповіт” de
ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ
ШЕВЧЕНКО (*1814-02-
25 – †1861-02-26) en la
Rusan de Твардовский,
Александр Твардовский.*

*Arg-955-1936 (2014-01-03
14:51:33)*

*Tiu ĉi poem-rusigo
troviĝas en la viki-
pedia reteo pri la poemo,
do en http://ru.wikipedia.org/wiki/РУП_заповіт
(CFCPЧPЧCJP«CJPЧP«CIPЧP,,PЧPЧ).*